

Régvárt kedvesem

Omega

Múltak a lassú percek, sűrű csend volt a szobámban
Vártam, hogy nyíljon ajtó, legyen fény már a homályban
Szél fúj az utcán, de ő sem figyelt rám

És végre eljött oh, a régvárt kedvesem
És végre hang lett oh, a csendben hirtelen

Ránk néz a szürke hajnal, mikor fáradtan elalszunk
Álomba ringat egy dallam, amit annyiszor hallgattunk
Már semmi nem fáj, a sok gond messze szállt

Most, hogy végre eljött oh, a régvárt kedvesem
Most, hogy végre hang lett oh, a csendben hirtelen

Múlnak a lassú percek, s néha elfog a szorongás
Elhagy-e majd, aki itt van, s jön-e újból a bolyongás
Kérlek, ne menj el, ne hagyj el engem

Most, hogy végre eljött oh, a régvárt kedvesem
Most, hogy végre hang lett oh, a csendben hirtelen